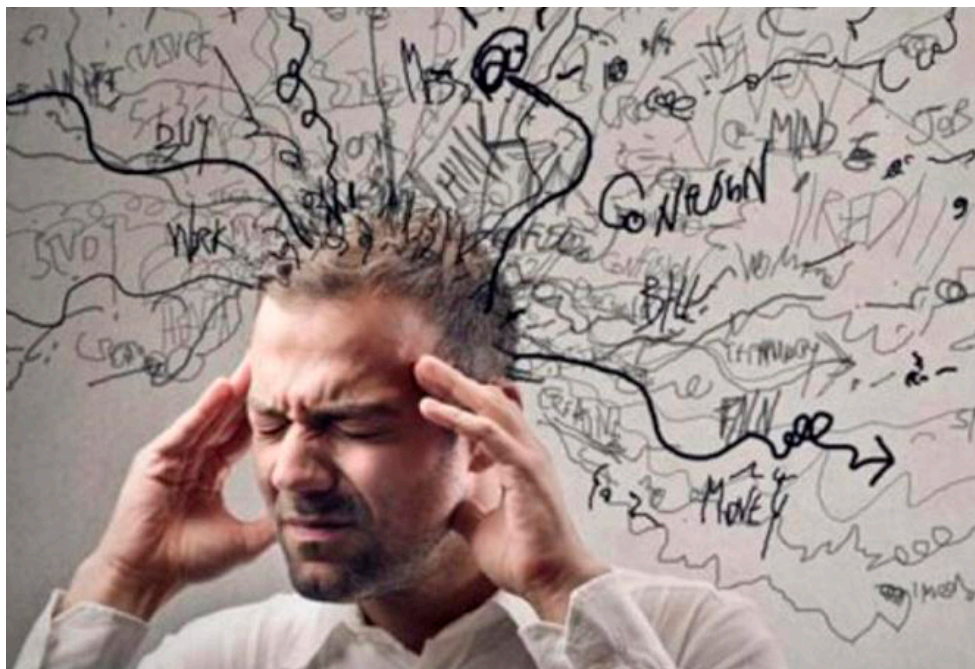

Ressò

octubre 21

Soroll, el caos de la meva vida

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Harmonia i esperança

Contemplem el temps present que estem vivint com un moment atípic, marcat per la pandèmia de la qual ens costa sortir; un fet que ha marcat les nostres vides i que ens ha mostrat el seu rostre més cruel quan s'ha emportat alguns deis nostres éssers estimats. Tanmateix, com diu el salmista, «Déu és el nostre refugi i la nostra fortalesa, un defensor ferm en hores de perill» (Sl 46,2); per això, amb aquesta convicció, podem viure en l'esperança plens d'harmonia.

La Gna. Conxa Adell ens ha guiat en aquest darrer curs amb les seves reflexions i continuarà fent-ho en el proper, ja que les mesures per frenar la malaltia no ens han deixat aprofitar plenament la saviesa continguda en el llibre L'harmonia de la teva vida, a causa de la pràctica impossibilitat de reunir-nos en els nostres grups. Crec que el podem fer servir enguany per descobrir el tresor que conté i explotar-ne totes les seves riqueses en ordre a un enriquiment personal i comunitari.

La idea principal que la Gna. Conxa desenvolupa és que l'harmonia és una riquesa que ja tenim dins nostre, un do comú de Déu a l'esser humà, creat a la seva imatge i semblança. i no es tracta, per tant d'una instància estranya a l'home i que ens hagi de venir des de fora. Respecte a aquesta idea, vaig escoltar fa temps a la radio una entrevista a un cantant famós on el personatge entrevistat deia que tothom és capaç d'entonar i cantar, però que, a causa d'una experiència negativa que hàguem pogut tenir ens s'han vistes frustrades les qualitats que hi teníem i això no ens ha deixat desenvolupat l'art del cant.

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria:
Tardes, dilluns i dimecres de 17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada:
Soroll, el caos de la meva vida

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

Editorial

Vida creixent ens ajudarà precisament a veure que, malgrat l'edat, fins el darrer dia que hi siguem a la terra, tindrem un treball molt bonic i valuós per fer present amb Jesucrist el seu Regne. En haver estat creats a imatge i semblança de Déu i rescatats pel Crist, tenim dins nostre un tresor que no podem desaprofitar mai. Hom explica d'un hoste d'un hotel que va sentir des de la seva cambra una cacofonia horrorosa: en una sala pròxima hi havia una nena petita martellejant les tecles d'un piano, hi posava tota la seva bona intenció, però no era capaç de reeixir per molt que s'hi esforçava. Ja li anava a dir l'hoste a la nena que deixés de tocar, quan ve veure venir un home alt que, sens dubte, era el pare de la criatura. Aquest home era un compositor i director d'orquestra molt cèlebre. Sense dir res, va seure al costat de la seva filia i, sense impedir-li que toqués, es va posar ella acompanyar-la omplint els silencis i les pauses. El resultat va ser excel·lent i d'aquell piano va sortir una música harmoniosa com mai ningú no hagués sentit. Així passa també amb nosaltres: Déu pren la nostra vida, no ens impedeix que visquem i actuem, simplement assumeix el que nosaltres som i ho transforma, agafa la nostra personalitat, el nostre caràcter i el nostre temperament, pren les vivències que hem viscut, omple els nostres silencis i buits i transforma la nostra vida en una bella simfonia, que guanya en qualitat a mida que passen els anys i nosaltres madurem en la fe. Si Déu assumeix la nostra vida i aposta per ella, ¿per qué nosaltres no ho hem de fer?

Va passant el temps i ens queden molts esdeveniments i vivències al darrere, però la nostra vida madura i guanya en qualitat, la melodia és cada cop més formosa, ¿valorarem la llibertat que ens dona Déu i deixarem que Ell toqui al costat nostre?

Mn. Joaquim Meseguer García, pvre., consiliari diocesà de Terrassa de Vida Creixent.

Eucaristia de final de curs

El dissabte 19 de juny ens vam poder reunir moltes persones dels bisbats de Terrassa i Barcelona per celebrar l'Eucaristia a la basílica de Sant Josep Oriol i Sant Isidor.

Vam pregar pel nostre estimat Sergi, coordinador de Vida Creixent durant molts anys i que va morir el 2 de maig. Fins a l'últim moment va treballar pel nostre estimat Moviment amb una entrega i valentia admirables. Tots el trobem a faltar però estem segurs que ens ajuda des del cel.

També vam tenir present l'antic coordinador, Josep Lluís Fernández, que va morir el 16 d'abril i totes les persones que ens han deixat al llarg d'aquest any.

Després de l'Eucaristia, mossèn Enric Termes, rector de Sant Josep Oriol, ens va fer una reflexió sobre "ELS DEIXEBLES D'EMMAÚS"

Va ser molt adequat per al moment de desànim que molts de nosaltres hem viscut i ens hi podem veure reflectits.

Els dos deixebles havien viscut en poques hores la detenció de Jesús i la seva mort a la creu. Estaven enfonsats, plens de por i decebuts, fugien de Jerusalem, fugien de la creu.

Jesús se'ls fa el trobadís i es posa a caminar amb ells, però no el saben reconèixer, el confonen amb qualsevol vianant. Jesús fa parlar els dos companys de camí per acollir-ne els sentiments, ells li confessen la seva decepció: "Nosaltres esperàvem...".

També nosaltres hem viscut molts mesos d'incerteses, por, solitud, moments de desànim, angoixa, tristesa, cansament...

Panoràmica

Jesús també se'ns ha fet el trobadís i ens ha ajudat a viure amb esperança, tranquil·litat, serenitat, pregària... i buscant l'equilibri entre la por i la prudència...

Tots hem viscut l'experiència de la mort i la malaltia de persones properes, familiars, amics i membres de les nostres parròquies i els nostres grups.

És un bon moment per pregar com els deixebles d'Emmaús: "Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar".

Jesús entra a la casa dels deixebles per quedar-s'hi, és convidat a compartir amb ells la taula. Jesús es fa reconèixer amb el gest de partir el pa.

Els dos deixebles reprenen el camí cap a Jerusalem amb coratge, superant la tristesa que els paralizzava.

Som convidats a recórrer el mateix camí viscut pels dos deixebles d'Emmaús: obrir les ments a les Escriptures, reconèixer Jesús Ressuscitat en el gest de partir el pa i viure la fe donant testimoni d'esperança.

M. Dolors Coscojuela

Espai de reflexió i pregària

Salm 99. El Senyor és rei: els pobles tremolen

Sigui santificat el vostre nom:

Aquest salm es resumeix tot ell en la primera petició del parenostre. El que segurament no t'havies imaginat és que "el dret i la justícia dins el poble de Jacob", -aquelles normes que des de la columna de núvol Déu donava a Moisès, Aharon i Samuel, o aquella llei natural que Déu fa ressonar des del núvol de la nostra consciència- formen part de la santificació del seu nom.

El Senyor és rei:

els pobles tremolen.

Seu en tron de querubins: la terra trontolla.

2 El Senyor és gran a Sió,

és excels per damunt de tots els pobles.

3 Que reconeguim el teu nom, gran i terrible:

«Ell és sant!»

4 Tu, rei potent, que estimes la rectitud,

has posat els fonaments del dret;

ets l'autor del dret i la justícia en el poble de Jacob.

5 Exalceu el Senyor, el nostre Déu,

venereu l'escambell dels seus peus:

«Ell és sant!»

6 Moisès i Aaron entre els seus sacerdots,

Samuel entre els qui invocaven el seu nom,

invocaven el Senyor i ell els responia,

7 els parlava en la columna de núvol;

ells guardaven l'aliança

i els preceptes que els donava.

8 Senyor, Déu nostre, tu els responies:

eres per a ells Déu de perdó,

tot i castigar les seves culpes.

9 Exalceu el Senyor, el nostre Déu,

venereu la seva santa muntanya:

«És sant el Senyor, el nostre Déu!»

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle B. Nosaltres posseïm

Mestre, què he de fer per posseir la vida eterna?

Tens moltes coses, i te'n manca una: vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel.

Ja ho veieu, el paradís està en venda, i ningú no el compra. El Mestre no condemna el capital; demana la inversió de les riqueses.

Per la majoria de persones, riquesa és tot allò que posseeixen, ja sigui en diner, ja siguin béns materials fàcilment convertibles.

En la mentalitat de la gent, la riquesa té sempre el caràcter posseïdor i acumulatiu. I aleshores ve la lluita per a guanyar més i més. I el diner que jo tinc és el diner que aconseguixo dels altres, i quant més tinc jo, menys en tenen els altres.

La riquesa vertadera consisteix a fer possible que els diners i els béns materials circulin.

Una bona cara no és senyal de salut si no tinc bona circulació.

El diner és el resultat de la riquesa, però no és la riquesa en si.

Quants n'hi ha que tenen moltes riqueses amb grans afanys, i no són rics: ho tenen tot estancat. No produeixen energia; aquests són com un camell massa carregat; no podrà passar per la porta, anomenada "forat de l'agulla", quan les portes grans estiguin tancades.

Ja ho veieu: cal portar una doble comptabilitat, una doble seguretat, per al present i per al futur. Pierre Debruyne diu: "L'home neix d'allò que deixa". La papallona neix de la crisàlide, estadi que fou dins el capoll.

Mn. Pere Arribas -diaca

El logotip oficial del camí sinodal

Un gran arbre majestuós, ple de saviesa i de llum, arriba al cel. Signe de profunda vitalitat i esperança, expressa la creu de Crist. Porta l'Eucaristia, que brilla com el sol. Les branques horitzontals s'obren com mans o ales que suggereixen, alhora, l'Esperit Sant.

El poble de Déu no és estàtic: està en moviment,

en referència directa a l'etimologia de la paraula sínode, que significa «caminar junts». Les persones estan unides per la mateixa dinàmica comuna que aquest Arbre de la vida respira en elles, a partir del qual comencen el seu camí.

Aquestes quinze siluetes resumeixen tota la nostra humanitat en la seva diversitat de situacions de vida, generacions i orígens. Aquest aspecte es veu reforçat per la multiplicitat de colors brillants que són signes d'alegria. No hi ha jerarquia entre aquestes persones que estan totes al mateix nivell: joves, ancians, homes, dones, adolescents, infants, laics, religiosos, pares, parelles, solters, sans, discapacitats; el bisbe i la monja no estan al davant, sinó entre ells. De manera molt natural, els infants i els adolescents els obren el camí, en referència a les paraules de Jesús a l'Evangeli: "T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos" (Mt 11,25).

La línia de base horitzontal: «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió» corre d'esquerra a dreta en direcció a aquesta marxa, subratllant-la i enfortint-la, acabant amb el títol "Sínode 2021 - 2023": el punt més alt que ho sintetitza tot.

Un Sant d'octubre

Beat Miquel Rua, sacerdot (1837-1910)

1er successor de Don Bosco. Celebració: 29 d'octubre

Miquel Rua va néixer a Tori en 1837. El seu pare va morir quan tenia vuit anys, acompanyat per la seva mare va fer els estudis primaris i el catecisme a una escola local. Després va anar amb els germans de les Escoles Cristianes on va conèixer a Sant Joan Bosco.

Els joves es trobaren per jugar amb el sant i demanar-hi alguna medalla o estampa. Una vegada quan es va apropar al sant, no li va donar res, va estendre la seva mà dreta, fa fer com si li la talles i l'hi va dir *“Té, Miquelet, té: Nosaltres farem les coses a mitges”* El petit Miquel a poc a poc es va convertir en l'assistent de Don Bosco, els companys deien que era el més sant i pietós dels nois de l'oratori. Va ser dels primers “fills” de Don Bosco en fer-se salesià i ser ordenat. Don Bosco l'hi va donar càrrecs, va ser director del col·legi Mirabello, prefecte de la casa de Tori, encarregat de l'administració i també de l'edificació del Santuari de Maria Auxiliadora.

Amb el temps va acomplir el que Don Bosco l'hi va dir “nosaltres farem les coses a mitges” i Don Bosco no feia res sense conèixer el seu parer. Va viure pobrament i només demanava pels altres, era tot bondat i qui el coneixia deia sense dubtar que era com Don Bosco.

Jordi Cortina

Francisco Luis Bernárdez

Hacia el mes de julio de este año, y en uno de los obsequios de palabras del papa Francisco que recibo a diario (gracias, Jordi), encontré con agradable asombro citados los dos últimos versos de un soneto. Un soneto que conozco hace años y que recuerdo con frecuencia, aunque reconozco que últimamente lo tenía algo olvidado. El autor, argentino e hijo de emigrantes gallegos que alcanzaron buena posición y se insertaron en la tierra que les acogió, vivió entre 1900 y 1978. Copio ahora el soneto y después hablaremos del autor.

*Si para recobrar lo recobrado debí
perder primero lo perdido, si para
conseguir lo conseguido tuve que
soportar lo soportado.*

*Si para estar ahora enamorado
fue menester haber estado herido,
tengo por bien sufrido lo sufrido
tengo por bien llorado lo llorado.*

*Porque después de todo he
comprobado -que no se goza bien
de lo gozado, sino después de
haberlo padecido.*

*Porque después de todo he
comprendido que lo que el árbol
tiene de florido vive de lo que tiene
sepultado.*

El papa Francisco me asombra continuamente. Es un hombre culto que cita poesía. La poesía de su paisano, el bonaerense Bernárdez y nos la comenta y ofrece a la tercera edad. De hecho, todo el soneto hace referencia a ese crecer del ser humano, con amor, renunciando, sufrimiento..., hasta su alegre florecer. Así comentan el soneto muchos críticos literarios: como imagen del recorrido vital de cada hombre y del recorrido de la especie humana.

Ahora os contaré algo del autor. Nació en Buenos Aires de padres gallegos, él empresario y ella maestra. Fueron varios hermanos y su hermana fue la primera mujer de Julio Cortázar. Como veis no solo él, sino toda la familia se movió en ambientes culturales.

Acabados sus estudios, vino unos años a España. Visitó la tierra de sus padres y abuelos. Colaboró en el periodismo en Vigo, conoció a Valle Inclán, trató a los hermanos Machado entre otros..., y su poesía se vio influida por el modernismo literario.

De vuelta a su país, trabajó en diversos medios culturales. Ejerció cargos públicos, siempre en el

Cultura

àmbit cultural. Publicó poesia y obtuvo varios premios: el Nacional de poesía (Argentina 1944). Desde 1955 a 1960 fue embajador de Argentina en España.

Fue un escritor de tonos netamente cristianos. Su poética traducción de los himnos litúrgicos del Breviario Romano, siguen usándose en algunas comunidades argentinas. Es una alegría encontrar escritores y obras así. Y es alegría doble el poder compartirlos con vosotros, Buen comienzo de curso.

Maria Jesús Ramos

S'acabat l'estiu, comença un nou curs

«Gràcies, Senyor, per les setmanes d'estiu, per les descobertes i els retrobaments, per la bellesa contemplada, pel silenci i l'amistat, per l'amor renovat i pel repòs!

Ara, tornem a entrar en el temps ordinari. Però no retornaré a les pràctiques del passat, no reprendré les meves habituds (poc adequades).

Entraré en lluita, entraré en amor, entraré en dolçor, entraré en misericòrdia i en somriure, entraré en claredat, entraré en coratge, entraré en Evangeli, una altra vegada.

És el meu nou curs: vine amb mi, Senyor!

Charles Singer

Agenda 2021-22

Novembre

Dijous 4: Reunió
d'animadors A les
17:00 h de la tarda a
València 244, Planta 1
(Auditori J. Maragall).

**TEMA III. RE, EL BUIT
I L'ABISME**

Desembre

Dijous 2 : Reunió
d'animadors A les
17:00 h de la tarda
a València 244, 1
(Auditori J. Maragall).

**TEMA IV. MI,
AQUEST EGOISME
TAN MEU**

Gener '22

Dijous 20: Reunió
d'animadors A les
17:00 h de la tarda
a València 244, 1
(Auditori J. Maragall).

**TEMA V. FA, SÓC EL
QUE FAIG**

TEMARI DEL CURS 2021-2022, "L'harmonia de la teva vida"
de Conxa Adell i Cardellach, monja benedictina monestir de
Sant Pere de les Puel·les de Barcelona.

XXXVIII ASSEMBLEA DE VIDA CREIXENT

Tindrà lloc el proper 16 d'octubre a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola.
C/ Provença, 544. BARCELONA

PROGRAMA

10:15h Acolliment, pregària i assemblea.

11:00h "L'HARMONIA DE LA TEVA VIDA". Conferenciant Conxa Adell i
Cardellach, monja benedictina del monestir de Sant Pere de les Puel·les
de Barcelona.

12:15h Eucaristia

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta els dilluns i els dimecres en
horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1r,2a, esq.- Barcelona – 08011.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN